

Det kongelige olje- og energidepartement
Avd.dir. Tone Skogen
Postboks 8013 Dep
0030 Oslo

Deres ref:
200800648

Vår ref:
gh

Arkiv:
35

Dato:
28.08.08

Høring – Forslag til direktiv om lagring av CO₂

Oljeindustriens landsforening (OLF) viser til Miljøverndepartementet og Olje- og energidepartementets høringsbrev av 10.07.08 der det bes om synspunkter til EU-Kommisjonens direktivforslag COM (2008) 18 final " Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on the geological storage of carbon dioxide and amending Council Directive 85/337/EEC, 96/61/EC, Directives 2000/60/EC, 2001/80/EC, 2004/35/EC, 2006/12/EC and regulation (EC) No 1013/2006.

OLF takker for anledning til å avgi uttalelse. For norsk olje- og gassindustri er dette en viktig sak.

OLF er kjent med og har bidratt i arbeidet med direktivforslaget gjennom The International Association of Oil and Gas Producers (OGP). I den forbindelse vises det til OGP's posisjonsnotat av april 2008 (vedlagt). OLF støtter i hovedsak det syn som fremkommer her. Det innebærer at OLF er enig i prinsippene nedfelt i direktivet. Direktivet er viktig for Norge og norsk sokkel. Derfor må direktivets virksomhetsområde omfatte hele EØS området og også implementeres i norsk rett.

Særlig vil OLF fremheve følgende momenter som viktige for petroleumsindustrien:

Juridisk grunnlag

Utkastet til direktiv rydder opp i den uklarhet og usikkerhet som har vært skapt omkring det juridiske grunnlaget for injisering av CO₂ i undergrunnen. OLF viser i den forbindelse til at ulike standpunkt har fremkommet mellom nasjonene i drøftelser av dette tema i OSPAR og London Dumping Convention. Denne uklarheten synes nå å være ryddet av veien.

Ansvarsforhold

Ansvaret for lagring av CO₂ i undergrunnen plasseres hos staten. Dette er en naturlig og nødvendig avklaring siden ansvaret vil være evigvarende, og staten i en slik sammenheng vil være det eneste organ som kan ivareta dette ansvaret. Det vises i den forbindelse til prinsipper nedfelt i petroleumslovens § 5 -4 hva gjelder statlig ansvar for etterlatte innretninger på sokkelen. Med hensyn til tidspunkt for overføring av "fulle" CO₂ lagre, bør dette skje relativt raskt etter at lagrene er forseglet og dokumentert tette. Det må etableres klare kriterier for dette.

Kvalitet på CO₂

OLF støtter i prinsippet krav om en viss renhet i CO₂ strømmen som lagres. Men renhetskravet må ikke settes så strengt at det legger hindringer i veien for effektiv lagring av CO₂. Så lenge prinsippet om at andre forurensninger ikke skal dumpes i samme strøm, og at det er utført en risikovurdering om at eventuelle mindre urenheter som følger med strømmen ikke har betydning for lagringsforhold eller utlekking, bør kravet til CO₂ renhet kunne omhandles med en viss fleksibilitet.

Regelverk og oppfølging

Direktivet setter rammene for lagring av CO₂ i undergrunnen innenfor egen økonomisk sone under et regime med lovgiving og forvaltning fra nasjonalstaten. Nasjonalstaten blir ansvarlig for detaljutføring av eget regelverk, og statlige organ som besitter særlig kompetanse innen dette fagområdet skal ivareta regulering, forvaltning og tilsyn.

Krav til tillatelse til lagring synes å følge tilsvarende rutiner som operatørene på norsk sokkel er kjent med gjennom krav til risikoanalyser og utslippstillatelser samt krav til overvåkning. OLF vil i den forbindelse vise til at Olje- og energidepartementet og Oljedirektoratet har en slik kompetanse, men at Miljøverndepartementet og Statens Forurensningstilsyn også vil være sentrale myndighetsorganer i denne forbindelse.

EU legger opp til en meldeplikt ved avvik fra direktivets bestemmelser. Denne meldeplikten bør håndheves strengt, da det er en forutsetning fra vår side at rammebetingelsene er så like som mulig på tvers av landegrensene.

Det bør spesielt vurderes hvordan eksisterende CO₂-lagringsprosjekt skal håndteres.

Kommersielle forhold

OLF vektlegger at direktivet tar utgangspunkt i at injisering og deponering av CO₂ i undergrunnen åpner et marked for kommersielle aktører. Direktivet legger opp til at det bør gis teknisk adgang for potensielle tredje parts interesser til transportsystemer og lagringssted for CO₂. Det er opp til nasjonalstaten å etablere regler for dette.

OLF mener det er viktig at prinsippene om konkurranse og tredjeparts tilgang slik de er nedfelt i gassdirektivene, videreføres i en slik sammenheng. OLF støtter ellers OGP's posisjon om at de ressursmessige prinsipp som ligger i artikkel 22 i gassdirektivet vedrørende unntak for "Third Party Access", i prinsippet kan gjøres gjeldende for CO₂-direktivet.

Det vil bli gitt eksklusiv rett til kvalifiserte selskap til å bore i formasjoner som er egnede til lagring av CO₂. Dette er en rett som tilsvare rettene til aktivitet slik vi kjenner til for leting etter olje og gass. Alle boringer innebærer store kostnader og høy kommersiell (og teknisk) risiko. Det bør være legitimt at tariff for andre brukere av lagerkapasitet gjennom TPA må reflektere kostnader og risiko som operatøren har hatt.

Med vennlig hilsen
OLF Oljeindustriens Landsforening

Per Terje Vold
Administrerende direktør